

oktober 2021

Jadran 2021

Hrvaška

1. oktober 2021, petek

Medulin - Pomer

Čez noč je še žgala burja, zjutraj pa se je malenkost pomirilo. Pene na valovih so se zmanjšale in izgleda, da se bo možno izkrcat v Pomru, kjer ima Lili avto.

Motorja ne prižgam, le dvigam sidro, dokler gre. zakopano je tako močno, da motor vinča niti slučajno tega ne zmore. Malo si pomagam z ročico (ročni dvig), malo skačem po verigi, malo pomagajo valovi. Sčasom apametnejši odneha in sidro je izruvano.

Odprem viharno jadro, kar zadošča da tiste pol milje v polkrmo preplujeva s hitrostjo 3,5 vozla.

Na koncu vseeno prižgem motor. Varno je le varno. Sidram namreč na privetno obalo med eno jadrnico in valobran marine.

Če bi šlo karkoli narobe bi bil seveda na plaži, zato raje prižgem motor.

Z Lili se odpraviva na izlet. Danes greva pogledat v Červar, kjer bi morda imeli barko, če bi nama bilo všeč, pa še na brezciljno potepanje po Istri in morda nekaj pojest (recimo proslavit obletnico poroke).

V Červarju še ne vedo, če bo prostor (trenutno ga bi), sploh pa nimajo ponudbe samo za zimo. Bomo videli, če bo kaj iz tega. Po moje ne.

Ostalo, se pravi mala istrska mesteca pa so pozitivno presenečenje čim zaviješ dovolj stran od obale.

Na poti nazaj se najprej ustaviva v mestecu sveti Lovreč, za katerega prej še nisem slišal. Navdih: od daleč se vidi nekaj starih kamnov. Na poti tja Lili prehitijo nekaj rally avtomobilov, nekateri pa prehitijo naju. Veliko jih je na cesti in glasni so.

Ko parkirava v svetem Lovreču pa ugotoviva, da je tam start etape rallija. Zato je bilo toliko te robe na cesti.

Mestece ima krasne razvaline in lepo jedro. Z ostalimi kamnitimi hišami tvorijo jedro, po katerem se je užitek sprehajati.

Potem malo pogledava start nekaj dirkačev, nato se odpraviva po stari cesti naprej.

Ustaviva se v kraju Bale. Ta ima tudi lepo kamnito mestno jedro. Naredil sem več slik, kot je pametno, bil pa je že čas, da nekaj pojeva.

Pogledava ponudbo in se odločiva za restavracijo La Grisa, ki ima krasno teraso na kamnitem trgu.

Odlična izbira. Hrana je na precej višjem nivoju, kot jo strežejo po Dalmaciji.

Seveda je bil na sporedu boškarin (Istrsko govedo z zavitimimi rogovi), pa jelenček, pa tartufi, . . .Sladice nisva več zmogla.

Na barko se vrneva ob mraku, ravno prav, da še pravočasno prižbem sidrno lučko.

Čez dan je bilo lepo, sončno vreme, popoldan tudi ni več pihalo, ampak temperatura se pa ni dvignila dosti čez 21°C.

Še kak dan nam obetajo sonce, potem pa prihaja jugo in nekaj dežja.

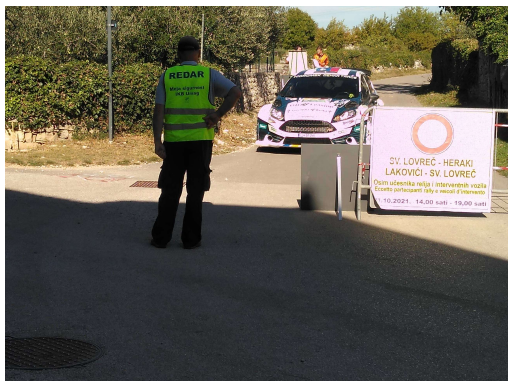
Tale izlet je bil prav prijeten, še kaj več o njem pa na slikah.

Kar neka ulica St. Lovreč

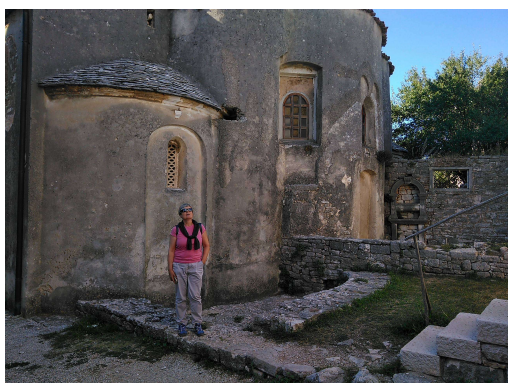
Stari kamni

Med tesnimi kamnitimi ulicami pa rally

Stolp

Teh starih kamnov je kolikor hočeš

Nekaterim hišam bi koristila obnova.

Strop ni več zdržal...

V dokaj stare stavbe so vgrajeni še starejši elementi, morda kamni rimskih razvalin.

Vhod na trg (do tu Sv. Lovreč)

Tole je pa že v kraju Bale.

Ulica (Bale)

predjed: bučna juha in boškarinov confit. Odlično sva jedla. Obrok vreden srebrne obletnice poroke.

2. oktober 2021, sobota

Pomer

Sončno jutro prinese čisto bonaco.

Danes je zadnji dan, ko je Lili še tu, zvečer me zapušča, saj že za jutri napovedujejo jugo in padavine. V jugu pa raje plujem na severm kot pa da v dežju tule čakam na lepše vreme.

Ampak danes juga še ni. Danes ni nobenega vetra.

In ravno danes imajo v Pomru spominsko regato.

Živahno je pred startom, le vetra je bolj malo. Mogoče zapiha do slabih 5 vozlov, a ne povsod po zalivu. Nekatere barke so kar našpičene. Huda laminatna trodimenzionalna jadra, špinakri, gennacri, številčna posadka, športna oblika. Druge so bolj take, navadne. Ti gredo regatirat bolj za zabavo in že pred startom pijejo pivo.

Gledava start, potem pa barke izginejo za otoček in jih dolgo ni. Prva prijadra italijanska tekmovalna barka, pa še ta ima težave. 3 vozle vetra v krmo jim komaj zadošča, da špin stoji. Hitrost je pa taka, da bi lako okrog nje plaval v krogih.

Do naslednje barke preteče dolgo časa. Ene so obupale in se vračajo z motorjem.

Sicer pa je bil to lep dan za lenarjenje, branje knjig in uživanje na jesenskem soncu. No, pa žarček sva tudi zakurila, seveda.

Popoldan odveslam z Lili na obalo in se posloviva. Zdaj sem spet sam.

Jutri grem na pot na sever. Če se mi planiranje optimalno izteče bom ravno okrog Kamenjaka, ko bo zapihal jugo in me gnal proti Sloveniji. Kje bom prespal še ne vem, odvisno od tega kako hiter bom in koliko se mi bo dalo. Prav mudi se mi ne.

Pred marino je živahno.

Toliko bark na kupu. No, ni pa to Barkolana.

Ko vidiš, da v bonaci vlečejo jadra gor, potem veš, da bo regata

Moj čolnič n aobali in zadaj Heron.

Še pomahava si in ostanem sam.

3. oktober 2021, nedelja

Pomer - Koper

Ponoči je bilo topleje, kot prejšnje dni.

Zbudim se ob sedmih, ravno se dani. Vetra je malo, a že piha iz jugovzhoda. Se pravi, da jugo prihaja.

Nič ne čakam, in se kar takoj odsidram in medtem me pozdravi sonce.

Spet se mučim z ruvanjem sidra iz dna. Tule dno res zagradi tako, kot bi zabetoniral.

Trdo gmoto komaj spravim s sidra s čaklo.

Še dve jadrnici gresta ven v tem času. Malo pred mano sta.

Motoriram v veter in med nameščanjem glavnega jadra sonce, ki vstane izza Medulina močno zasveti. Vzhod je rdeč, kar ne pomeni nič obetavnega. Sonce se kasneje zarije v oblake, ki pokrivajo celotno območje nad Cresom in okolico.

Odslalomiram med otočki in čermi Medulinskega arhipelaga in nekaj pred osmo se že bližam rtu Kamenjak.

Ta me pa ne pusti blizu prav zlahka. Name se spravi s celim vlakom velikih valov, ki povsem upočasnijo barko in dodobra preuredijo njeno notranjost. Steklenice in krožniki žvenketajo v ritmu zibanja barke. Prav nič prijetno ni.

Ko obkrožim Kamenjak imam veter v krmo, a ga je bistveno premalo za hitro jadanje.

10 vozlov pravega vetra je, to je v teh velikih valovih premalo.

Pomagam si še z motorjem in do Pule imamo pravi rokenrol po valovih. Očitno so valovi že tu, veter pride kasneje.

Nekje okrog Brionov se veter okrepi in lahko ugasnem motor. Tudi valovi so se malo unesli. Še vedno so neudobni, a so večinoma manjši in bolj urejeni. Le tu in tam se privali kak velikan, ki zakrije obzorje, čeprav imam oči 2m nad gladino. A večinoma je val okrog 1m.

Razpeto imam glavno jadro (celo) na preventerju, flog je neuporaben, saj se stalno zapira. Metuljčka se v teh valovih ne da voziti.

Če bi imel genovo bi zvil glavno in vozil le na genovo, mali flog pa ima premajhno površino. Upam, da avtopilot zdrži in nas ne obrne, saj takrat, ko pride velik val barka dobro zapeše. Krmo val dvigne visoko, potem gremo po valu navzdol in premec se zapiči v vodo. Skoraj kot na velikih morjih, le da tule tak večji val pride le občasno.

Nekako od Limskega fjorda naprej je vala nekaj manj in se lahko igram z jadri.

Ampak ne z gennackerjem. Solo v teh valovih in vetru se to lahko slabo konča za jadro ali pa zame. Pred leti me je to že stalo 2.700€ za novo jadro in 12 ur strahu.

Flog podprem s tangunom in v metuljčku gre hitreje. Prej 6, zdaj 7, občasno malo več največ je šlo 10, po valu navzdol, a to ne šteje. Cena metuljčka je, da moram stalno paziti na veter, ki spreminja smer. Tudi minute nimam proste.

Lovim optimum med valovi, vetrom, smerjo in hitrostjo in med tem igranjem bežijo mimo mene istrska mesta.

Ker tako hitro napredujem si podaljšam dnevni cilj. Kar danes bom opravil z Istro.

Cilj nastavim na Debeli rtič. Sidral bom za njim, na Italijski strani.

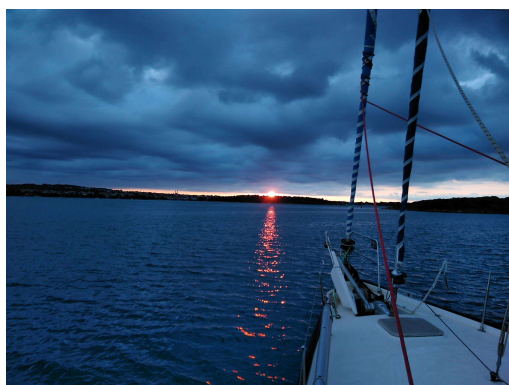
Ko pri savudrijskem svetilniku obrnem bolj na vzhod vala ni več in hitro napredujem. Vglavnem je spredaj na GPS-u osmica - se pravi med 8 in 9 vozli gre, veter pa je z boka.

Žal za Piranom vetra zmanjka, kar ga ostane pa piha iz smeri burje in ne juga. Mogoče je to lokalna posebnost, kaj jaz vem. Slovenskega morja čisto nič ne poznam.

Ko pa plujem mimo Kopra me prešine, da bi zavil proti mestu. Sidro vržem v zaliv Semedela z idejo, da grem morda zvečer še malo na kopno.

Ampak po večerji sem preveč utrujen in se mi ne da nikamor.

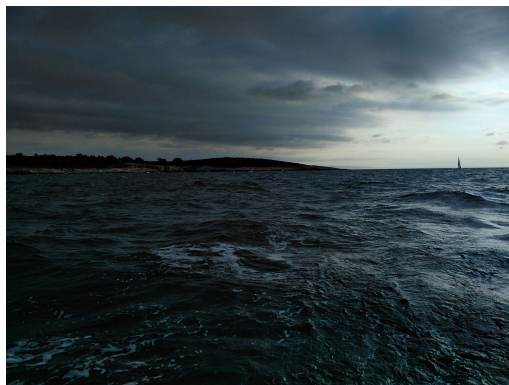
Bil je dolg dan, valovi so me premetavali 11 ur in v tem času sem preplul 67 navtičnih milj. Hja, 6 je bila povprečna hitrost, manevrov pa toliko, da jih ne znam prešteti. Cel kup obratov z vetrom (precej tudi nenačrtovanih), nešteto razvijanje in odvijanje floka, postavljanje in snemanje tanguna, . . . Pač, kot je narekoval veter. Sa bi lahko tole tudi odmotoriral, ampak če je veter ga velja izkoristiti, pa še barko z jadrni manj valja.

Med dviganjem sidra izza obzorja pokuka sonce.

Svetilnik Porer straži konico Istre.

Medtem sem obe jadrnici pustil zadaj. Izbrali sta daljšo pot do Kamenjaka.

Fenoliga, kjer so vidni odtisi dinozaura, a danes tega nisem šel gledat.

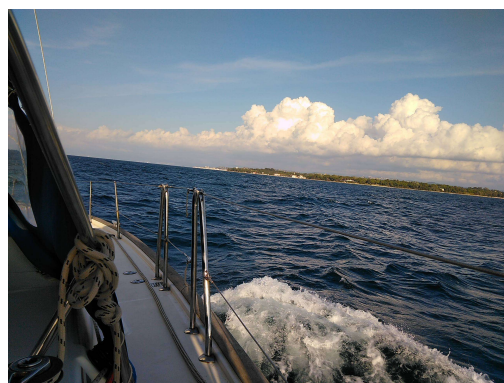
Začel sem z glavnim jadrom na drugi krajšavi, kar se je izkazalo za odločno premalo.

Sivino je občasno zamenjalo sonce.

Metuljček s preventerji na bumu, tangunom na floku. Cel kup štrikov, cel kup dela.

V daljavi se izza savudrijskega svetilnika prikaže Piran.

Šer enkrat Savudrija

Medla slika, a svetilnik v Savudriji je nujno slikat.

Piranska cerkev, na desni Bernardin.

Pa še pogled nazaj na Piran (s severne strani).

Jadran 2021

Slovenija

4. oktober 2021, ponedeljek

Koper

Vreme je v slovenskem morju še prav prijetno. Ponoči je bilo toplo, okrog 20°C, čez dan se je ogrelo do 27. Jugo tule piha precej šibkeje, kot drugod po Jadranu.

Le voda je bolj kalna.

Danes sem se celo kopal, a ni pravega užitka, če si navajen na kristalno čisto morje.

Sidrišče pred Koprom pa ni kdove kaj. Precej prometa je v bližini in se zato delajo mali valovi, ki občasno zagugajo barko, pa še relativno daleč sem sidral, saj nisem hotel tik pred vhod, zahodni del pa je preplitev zame.

Vseeno popoldan odveslam v mesto. Malo pogledam naokrog, ljudje so prijazni. Že na pomolu me nagovori starejša kolesarka, ko si ogledujem komunalne priveze pa se zapletem v pogovor z možakarjem, ki ima tam jadnico, ki jo je sam izdelal.

'A, s Herona si' mi pravi. 'To barko pa poznam, saj občasno berem o tvoji poti na e-navtiki. Sem te že včeraj opazil, ko si sidral. Sem vzel daljnogled in videl napis Heron. Zanimive poti imaš za sabo. . . .'

Svet je res majhen.

Koper je zvečer kar živahen. Ljudje se sprehajajo in posedajo po kafičih. Presenetilo pa me je, kako veliko je psov. Skoraj vsak, ki je zunaj ima psička.

Sezono mislim zašpiliti ta vikend, ko bo Barkolana. Ne, ne bom tekmoval. Jo bom pa gledal z barke. Če bereš moj dnevnik me poklič, mogoče pa lahko skupaj pogledamo ta spektakel. Dežja baje ne bo, vetra bo dovolj, bo pa dokaj hladno.

5. oktober 2021, torek

Koper - Izola - Portorož

Ponoči se je izkazalo, da jugo lahko piha tudi v Koprju. Sicer ni bil klasični jugovzhodnik, bil je bolj oštro (jug), če ne celo lebič (jugozahodnik). Je pa dobro žvižgalo med zajlami. Nisem šel prižigat instrumentov, torej ne vem koliko vozlov je pihalo, a takole po občutku je bilo kakih 20, morda 25.

Zjutraj je rahlo porosilo, a ni bilo resnega dežja.

Kopra sem se naveličal in prestavil sem se v Izolo. Sidral sem v Simonovem zalivu blizu valobranov marine. Odveslam na obalo in se sprehajam po Izoli. No, ja. Saj je kar v redu. A nič več, kot kar v redu.

Malo se poigravam z misljo, da bi Herona za čez zimo pospravil v izolsko marino. Bomo videli.

Skoraj štiri ure sem blodil po Izoli in ob tem podcenjeval višino bibavice.

Čolnič sem sicer zveleke na suho (in ga še privezal za vsak slučaj), a ko se vrnem ga je voda dosegla in ga je rahlo premikalo po drobnih kamenčkih. Je pa v njem precej vode, saj se občasno kak val zlomi žezenj.

Nič ne pomaga, čevlje dol, hlače zavihat in v vodo. Saj res, včeraj, ko sem šel v Koper sem prav iskal dolge hlače, ki jih nisem oblekel že precej mesecev.

Odveslam nazaj in počasi se začne mračiti. V zaliv prihajajo neprijetni valovčki s strani. Niso veliki, mogoče 20cm, a v taki frekvenci, da zibljejo barko. Odločim se za premik, saj sem si Izolo itak že pogledal. Grem v Portorož. To je bila prava nočna plovba, saj se je medtem že povsem stemnilo. Rumene boje, ki označujejo meje parkov so lepo osvetljene in rumeno utripajo. Boja Vida ima celo AIS oddajnik. Kar vzorno je vse označeno, le ribiške vrše imajo le zastavice brez radarskih odbojnikov, torej jih radar ne zazna. Zdi se mi, da sem se vsem lepo izognil.

Ko v varni razdalji od obale obkrožam Piransko punto vidim, da en mali čolnič reže brazdo skoraj po skalah. Ne vem, če je bil 10m od obale. Radar ga je komaj ločil od obale. No, toliko o tem, da je plovba prepovedana 200m od obale in znotraj rumenih boj. Verjetno je kak domačin. Njim je itak vse dovoljeno.

Sidro vržem med Bernardinom in skladiščem soli. Vala ni nič manj, kot v Izoli, a je bolj od zadaj, ne od strani. Barka se ne ziba toliko, le čofota, ko jo val zadene. Bomo videli, kako bo ponoči in jutri.

Jutri bo dež, pravijo, jugo bo še pihal, a se bo enkrat obrnil v burjo. Te pa napovedujejo kar dosti. Do 30 vozlov pravijo vremenarji. Tudi Barkolana bo potekala v živahnem vetru. Upam, da se preveč ne stolčejo med seboj, če bo močan veter.

6. oktober 2021, sreda

Portorož - Izola

Sidrišča ob slovenski obali so res bolj za silo, če je zunaj veter in val. In vreme pač ni stabilno. Malo smo se pogunčevali in pluskalo je ob barko. Še dobro, da je barka velika, da sem vseeno lahko spal.

Dopoldan se odločam ali naj grem v Portorožu na obalo ali ne. Prav ne da se mi. Dvignem sidro in se z barko zapeljem do Portoroža proti Luciji. Potem ugasnem motor in odjadram nazaj mimo Pirana. Za punto je veter vsakih 100m drugačen. Pač, kakor narekuje konfiguracija hribčkov na obali. Vmes občasno rahlo rosi, pa posije sonce, pa se povsem stemni, ...

Ravno sem se odločil, da bom dal Herona čez zimo kar v Izolo, ko se malo pred marino ulije, kot iz škafo. Tudi veter je

zapihal močnejše. Kot bi se narava upirala temu, da bi dal barko v marino.

V tem vremenu že ne bom vezal bokobranov in vrvi, pa tudi sam pristajat v takem ni prav nič prijetno.

Vržem sidro in počakam, da najhuje mine. Medtem pokličem v marino in jim sporočim, da sprejemam njihovo ponudbo, in da prihajam. Sicer moje mesto še ni prosto (ravno v nalivu so se eni zatekli tja), a me lahko dajo do jutri na čelo sosednjega pomola.

Toliko boljše. Lahko se bom vezal bočno, kar je solo veliko lažje, kot pa, da se borim z muringi, priveznimi štriki in motorjem hkrati.

Počakam, da dež malo poneha. Medtem se je veter že obrnil iz juga v burjo, kar so napovedali precej točno.

Tule pred Izolsko marino dela burja neugodne valove, tako da moram kar paziti, da ne padem po mokri barki, ko vežem bokobrane in dvigam sidro. Ko pa zaplujem za zunanji valobran pa me pričaka gladka voda, kot na jezeru. Tudi vetra je dosti manj. Instrument na vrhu jambora ge sicer še vedno nameri čez 20, ampak spodaj med betonskimi pomoli pa vlada skoraj bonaca.

Najdem tisti pomol in se privežem. Punca v recepciji se odpravlja domov, bomo jutri uredili papirje. Še vedno dežuje in ko zvečer neha grem malo na sprehod, a me seveda ujame dež in sem dobro premočen. Ker še n imam kartice za vstop moram preskočiti vrata, kar pa sploh ni tako lahko, če imaš superge polne vode in mokre kavbojke zalepljene na stegna, kapuca ti leze na oči, itak pa je čista tema.

Na barki dam vse sušit, oziroma vsaj odcedit.

Zaenkrat je še kar toplo. 19°C je zvečer zunaj, v barki pa 20.

Herona priključim na elektriko, da kaloriferček lahko suši kavbojke in superge.

Prvič letos je priključen, odkar smo ga maja dali v vodo. Sončne celice in cel električni sistem deluje odlično. Je pa res, da je poleti na Jadranu sonca v izobilju.

7. oktober 2021, četrtek

Izola

V marini je spanje kar v redu.

Sicer sem raje na sidru, kjer štriki ne škripljejo in ne zategujejo barke in kjer ni zunaj celega orkestra zvonjenja dvižnic po jamborih, ampak v tejle burji bi težko našel zaliv na slovenski obali, kjer bi mirno spal.

Burja se je še okrepila. Sicer je bilo napovedano, vseh mi pa vseeno ni.

V recepcijo grem uredit papirje.

Gneče ni. V marino je priplula ena barka, ki je hotela iz Tržiča (Monfalcone) v Trst, a v Trst ni mogla vpluti, ker je burja premočna. Jo je ves čas odnašalo ven. Na srečo ima Izola vhod v marino lepo zaščiten pred burjo in jih ni vrglo na valobran.

Moj privez še nekaj dni ne bo prost, saj si posadka, nemško govoreči par, ne upa iz marine v takem vetru. Na hrvaškem sta vzela čarter za dva tedna. Velik del ga bosta preždeli v marini Izola.

Mene ne moti, moj začasni vez je čisto v redu.

Občasno rahlo dežuje, a v glavnem le piha. Dežnika nimam a v tem vetru bi bil itak neuporaben.

Za nekaj ur sem prižgal instrumente in kaže mi max 39 vozlov. Istrument pokaže 15 sekundno povprečje, kakšni so bili sunki pa ne vem. Je pa zabavno gledati lahke športne jadrnice, kako jih veter nagiba v refulih.

Na vodi nisem videl nobene barke. En gumenjak jadrnega kluba je naložil dve regatni boji in se napotil iz marine, a se je čez pol minute moker vrnil. Danes ne bo treninga, ga je burja odpihnila.

Kaj dosti po barki nisem naredil, čeprav sem imel še včeraj polno idej. Mogoče me jutri lenoba mine.

Takole je izgledal moj prostor pred par dnevi, ko še ni bil zaseden. Na levi hudo našpičena dirkalna jadrnica s štirimi križi, na desni ogromna jahta, ki bo (upam) pozimi blokirala precej burje.

Sev eda nisem ujel trenutka, ko je reful nagnil jambore.

Na sosednjem pomolu pa je burja začela pobirati svoj davek. Od tele genove jutri ne bo več dosti ostalo.

8. oktober 2021, petek

Izola

Burja še vedno žge. Vstanem zgodaj, ob šestih, saj sem očitno dovolj naspan, da me žvižganje vetra predrami in mi ne da več zaspati.

Danes se lotim par zadev na barki. Najprej snamem s čolnička prevleko tub. To bo treba čez zimo malo pokrpati, saj je utrpela lepotne rane, ki jih je dobila od ostrih školjk in betona pomolov.

Nato snamem še tubo. To je svojevrstna telovadba, saj sem visel nad vodo in jo vlekel s čolna. Čolnič je namreč obešen visoko na nosilcih nad vodo. Uspelo mi je brez kopanja.

Tuba je tudi v precej ubogem stanju. UV žarki so naredili svoje in uboga reva ne drži več zraka tako, kot bi morala. po vseh spojih rahlo zija. Bomo pozimi videli, če bo to možno sanirati ali bo treba nabavit novo. 10 let je zdržala, od tega kar nekaj na vročem tropskem soncu, pa sploh ni hypalon ampak polivinil. Walker bay v Evropi ne ponuja hypalon verzije.

To je bilo dovolj dela zaenkrat. Grem na sprehod po Izoli. Moji zaključki: Izola je oktobra in v močni burji (pa še v času korone) skoraj mesto duhov. Le tu in tam se kaj dogaja, večina lokalov je zaprtih, tisti redki, ki so odprti pa bolj samevajo, kot ne.

Po dolgem sprehodu se vrnem v marino.

Lotim se še servisa motorja. Ispod podnic zvečnem vso potrebno robo - filtre, črpalko za olje, krpe, posode za prestrezanje olja in ostalo robo, potem pa grem po motorno olje. Da pridem do njega moram iz boksa izvleči izvenkrmni motor in še kup druge krame.

Ampak - šok.

Tam, kjer bi morala biti kanta z motornim oljem sta le dve prazni kanti od olja. Ali je mogoče, da se vozim naokrog brez rezervnega olja? Ojoj. Verjetno je rezervno olje ostalo doma v garaži.

Zdajle se mi ne ljubi peš na Petrol. Raje se lotim izpiranja pomožnega motorja, če sem ga že zvelekel ven. Ta še ni bil splahnjen s sladko vodo. Jutri ga bom še konzerviral za zimo.

Natočim še vodo v prvi rezervoar. Komaj izkopljem cevi in priključke, saj celo poletje nisem tankal vode. Ves čas smo vso vodo naredili sami z watermakerjem.

Pri tem dobim obisk: 'Tomaži!' Le kdo me kliče po imenu, ko sem spodaj v barki in me sploh ne vidi?

Miran je. Tepeš. Prišel je na svojo Skokico in se pripravlja na barkolano. On, kot pravi športnik bo seveda tekmoval, jaz, kot pravi zapečkar pa bom dogodek raje le opazoval z barke. Povabi me na Skokico na večerjo in pijačko. On, kot pravi športnik pije nekaj zdravega, jaz, kot pravi zapečkar pijem pivo. Še dobro, da ga ima na barki, če ga ne pije.

Prav prijeten večer sva si naredila.

Jutri še kaj postorim po barki, v nedeljo pa ogled barkolane. Par prijateljev bo prišlo in bomo skupaj gledali in navijali za Skokico, če jo bomo uspeli najti med množico bark.

9. oktober 2021, sobota

Izola

Lahko kar prepisem od včeraj: Burja še vedno žge.

Je pa krasen sončen dan in na soncu je občutek prijeten.

Skonzerviram mali motorček in ga pospravim v bunker. Potem tja roma še kup druge krame.

Sosedu poizkušam pomagati odviti preveč zategnjen oljni filter, pa nama ne uspe. Rabiva boljše orodje.

Lotim se še par drugih stvari, ko me pokličeta Grega in Nana. Onadva sta tule v Izoli skoraj domačina. Dobimo se na Heronu, potem pa mi razkažeta Izolo. Nakupimo hrano za jutri za piknik, gremo na dobro kosilo, pa k njima domov na kavo, pa na sladoled, . .

Čez dan je že izgledalo, da burja popušča, ampak popoldan je spet nabijala s polno paro.

Eni surfači so se že spravljali v vodo, pa so si premislili. Imajo 4m jadro, kar je za ta veter preveč. Kasneje se dva ali trije kajtarji vseeno opogumijo. Znajo. Ras znajo.

Mi se danes raje držimo brega in zavetja.

Komaj se dobro poslovim od Grege in Nane, ko me kličeta Tea in Simon. Sprehajata se po Izoli in slučajno vidita Herona. Seveda se dobimo in kakšno rečemo.

Iz današnjih ladijskih projektov torej ni bilo nič. Ampak, saj ne gori voda. Celó zimo imam časa, da barko spravim v red. Sicer itak vse dela, a par izboljšav bo vseeno prav prišlo. Še najbolj nujno je delo na blagu. Okna na sprayhoodu so neprosojna, blago pušča in je že precej raztegnjeno. Šivi na biminiju se parajo, saj je sukenec podlegel UV žarkom. Pa panoramsko okno bi bilo dobro zamenjati. Naj dam leksan, pleksi ali kaljeno ali lepljeno steklo? Preveč opcij. Mogoče pa bo za eno sezono še zdržalo.

Bomo že. Počasi.

Jutri je Barkolana. Vremenarji so si premislili in zdaj kaže, da burja jutri še ne bo popustila. To bo še zanimiva dirka, če sploh bo start v takem vetru. Danes popoldan sem videl zunej le dve jadrnici: ena samo z viharo prečko, druga brez jader, a vseeno dobro nagnjena. Dopoldan jih je bilo zunaj veliko, a dopoldan je pihalo precej manj.

Bomo videli, kako bo jutri. Upam, da ne razbijejo preveč bark.

V Izoli se na polno dogaja le na sliki. V resnici je mesto zvečer precej prazno.

Je probal spuščat zmaja. Zmaj je bil zvit, kot presta in ni hotel leteti. Preveč vetra.

Pogled proti Trstu razkrije peno na morju.

Če bo jutri na regati takole bo kar zanimivo.

10. oktober 2021, nedelja

Izola - Trst - Izola

Zjutraj burja še kaže zobe, a kaže, da Barkovljanka danes bo.

Skoraj hkrati prideta obe ekipi: Sinja, Sandra in Nikola iz Ljubljane, Grega in Nana pa iz Izole. Ravno dovolj časa imamo še, da spijemo kavico, potem pa Herona odvežemo in zaplujemo proti Trstu.

Seveda je to direktno v burjo in plovba je počasna in mokra.

Tri do tri in pol vozle spravim iz barke z motorjem, če ga naženem do 2400 obratov. Tole bo prepočasi. Odpademo od vetra za 30 stopinj in razvijemo viharo prečko. Heron ima sicer površino jader v veter čez sto kvadratnih metrov, tokrat razvijemo le viharo prečko, ki jih ima 15.

Hitrost takoj naraste in se ustali pri okoli 6 vozlih. Grega za krmilom mora stalno popravljati smer, saj je tule burja precej muhasta ne le glede moči ampak tudi glede smeri iz katere piha.

S precejšnje razdalje opazujemo start regate. Malo mi je žal, da nismo bližje, a v tem vetru sem raje v varni razdalji. Vsaj tako sem mislil.

Regatno polje vodi od starta proti prvi boji stran od obale, kar v burji pomeni vožnjo z vetrom. Mi smo daleč od regatnega polja.

A vodilna skupina od gruča 1650 jadrnic se usmeri proti nam. Tiste normalne barke vozijo z vetrom, te najbolj našpičene pa vozijo polkrmo in sicer precej stran od najkrajše poti.

Kot bi mignil so blizu nas in z našo hitrostjo smo za njih skoraj stoječa ovira. Poizkusim se umakniti desno, stran od regate, a sem prepočasen in znajdemo se na kurzu kasnejše zmagovalke. Arca drvi na nas. Zato obrnem v levo, pod njeno pot. Zdaj smo ji prepuščeni na mislost in nemilost. Če obdrži smer bo vse v redu, če pa bi zdaj delala obrat z vetrom (jibe) ji bomo ravno na poti.

Odgliširajo mimo nas in delajo obrat okrog Herona le nekaj trenutkov kasneje.

Barka je veličastna, moja posadka fotka kasnejšo zmagovalko od blizu. Imamo sedeže v prvi vrsti. Ma, kaj v prvi vrsti - imamo sedeže na odru.

Mene pa je resno strah, da zaradi nas ni mogla delat obrata prej. Kdo ve, morda je pa ravno zaradi tega zmagala in smo ji še pomagali?.

Strahoma poslušam na VHF-u, če bo kdo kaj omenjal Herona in si oddahnem šele takrat, ko dve ladji Italijanske obalne straže oddrvita mimo nas in se ne ustavita. Očitno je vse v redu.

Nadaljujem plovbo čisto do dolgih valobranov pred tržaškim pristaniščem, kjer so valovi nekaj manjši, da si malo oddahnemo.

Potem se složno odločimo, da ne bomo čakali tu, da barke pridejo v cilj, ampak da je že čas za piknik.

Spektakel smo videli od blizu, 1650 jader izgleda veličastno. No, zdaj je jader že nekaj manj, saj je kar nekaj okvar, strganih jader in kaka prevrnjena jadrnica. Obalna straža ime polne roke dela z jadrnicami v težavah.

Hja, burja kar našiga. 25 do 30 je normalno, kar imamo, občasno pa prileti kaj močnejšega. Jaz sem videl največ 35 vozlov vetra, nekateri udeleženci regate so govorili celo o 50 vozlih. Miogoče je bil to navidezni veter, ko so ircali, in ko jim je jambor besno nihal levo desno, pa je instrument to zabeležil.

Mi se napotimo proti Debelemu rtiču. Motor ugasmem in ponovno razvijemo viharni flock.

Samo na to malo jadro (15% normalne površine jader) Heron pluje z vetrom v polkrmo s 6 vozli. Plovba postane nekoliko udobnejša, predvsem pa nas ne zaliva več čez sprayhood.

Ko se prebijemo mimo školjčič in se obrnemo mimo zahodne kardinalne oznake pri Rtiču se morje povsem umiri. Za Debelim tričem vlada drugačno morje. Vetra je precej manj - kakšnih 15 do 20 kažejo instrumenti, vala pa ni.

V 8 m vržemo sidro in piknik se začne.

Še prej gre mali kuža na baterije s čolnom na obalo lulat. Nikola je tja veslal bolj počasi, nazaj pa ga je skoraj odneslo mimo barke.

Dekleta režejo, fantje testiramo, če je pivo že dovolj hladno. Še prehladno je. Za vsak slučaj meritev ponovimo, potem pa romajo stvari na žar. Grega se odločno distancira od tega, da bi pekel bučke, se pa z veseljem javi za peko čevapčičev.

Kmalu se mastimo. Seveda smo nakupili vsega malo preveč.

S polnimi želodci dvignemo sidro in ker tule v zavetju Rtiča ne piha tako hudo razvijem flock.

Ta nas pospeši na dobrih 8 vozlov, v sunkih plujemo tudi čez devet vozlov.

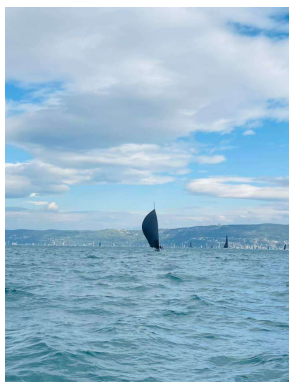
Še obrat med oba valobrana Izolske marine in doma bomo.

Motor ima na srečo dovolj moči, da nas potisne za valobran in ne na skale. Takoj, ko smo za valobranom pa ni več vala in tudi vetra je občutno manj, saj ga delno blokirajo valobrani, delno pa že mesto Izola.

Naš stalni vez se še ni sprostil in Herona vežemo bočno na glavo pomola.

Še malo posedimo v zavetju salona, potem pa se ekipa odpravi domov.

P.S. Slike sem ukradel Nani.

Večina bark je daleč, ena pa gredo direktno na nas.

Pogled na lepotice iz prve vrste.

Med oblaki je včasih posijalo sonce.

Arca je šla res blizu mino nas in potem je naredila obrat.

Takole je nastala prejšnja slika.

V ozadju je jader toliko, da jih ne moreš prešteti.

Za Debelim rtičem pa je mirno.

Pečemo.

11. oktober 2021, ponedeljek

Izola

Burja ne odneha in ne odneha.

Čez noč sem grel barko s kaloriferjem, čez dan to ni potrebno.

Danes je moj zadnji dan na barki, končno se odpravljam domov po skoraj pol leta.

A pred odhodom me čaka še kup dela.

Do zdaj sem hladilnik z zamrzovalnikom (veliki kompresor) vedno ročno prižgal dopoldan, ko je bilo sonce že visoko in akumulatorji polni, ugašal pa sem ga proti zvečer, da me ponoči ni motil pri spanju. Preizkusim kako deluje, če ga prižgem zelo zgodaj. Nastavitve niso optimalne za avtomatsko delovanje. Žprezgodaj se ponovno zažene, kar povzroča kup problemov.

Da preveč ne kompliciram s tehničnimi detajli: Po izdatnem testiranju in meritvah sem prišel do pravih nastavitvev. Izklop zaradi nizke napetosti (cut-out-voltage) je ostal lahko enaka, ponovni vklop (cut-in-voltage) pa sem s potenciometrom premaknil na največjo vrednost - na 13,9V. S to nastavitvijo se ne bo ponovno zagnal, dokler ne bodo akuji dopoldan dobro napolnjeni in sonce že dovolj visoko. Upam, da bo delovalo tako, kot sem si zamislil. Za vsak slučaj sem prižgal še

mali hladilnik, da dela ves čas in ga izklaplja le termostat. V skrinji imam namreč precej hrane in bilo bi škoda, če se mi odtaja in pokvari.

Dolil sem destilirano vodo v akumulatorje in notri je šlo kar 2 litra. Največ do sedaj. Pa ni tako dolgo odkar sem preverjal nivoje. Zadnje čase sem pač veliko motoriral in alternator slabše upravlja polnjenje akujev, kot MPTT sončnih kolektorjev. Napetost drži previsoko predolgo in zato pride do elektrolize vode v akujih.

Malo sem se tudi namučil v močni burji, da sem bolje zvil prednje jadro, ki smo da včeraj navili polj površno, ter naredil še cel kup drobnarij pred odhodom in preveril, da je res vse pospravljeno in pripravljeno na morebino nekj daljšo odsotnost.

Ob dveh popoldan zapustim Herona in marino. Nažical sem prevoz do Ljubljane pri prijateljici od prijateljice. Vesel in hvaležen sem za to.

S tem se za nekaj časa poslavlja tudi dnevnik.

Beremo se, ko spet pridem na barko, do takrat pa uživajte na polno.